

DRUHÝ DOKUMENT O ČINNOSTI KAMPFGRUPPE PEIPER POČAS ARDENSKÉJ OFENZÍVY V DECEMBRI 1944

RÓBERT LAMOŠ

LAMOŠ, R.: Document of Kampfgruppe Peiper activities during the Ardennes offensive in December 1944. *Vojenská história*, 4, 11, 2007, pp. 157 – 164, Bratislava.

The author presents another current archive documents from the series ETHINT that was made in English. Made on 18 September 1945 it represents the extension of the document dated from 7 September in 1945. It deals exactly with an examination of a former SS-Standartnefuhrer Joachim Peiper, a reputable commander of German tank corps during the WWII. Both the examinations, the one from 7 September 1945 and the secret service examination from 18 September 1945 was lead by the major Kenneth W. Hechler, a member of Historical section ETOUSA. The Ardennes section members of Historical section for the European battlefield formulated very exact questions connected to Ardennes operations after the study of the content of the former examination. Kenneth W. Hechler neatly rearranged the questions and added his own ones on behalf of the information received at the interview with SS- Standartenfuhrer Joachim Peiper.

Military history. World War Two. Ardens offensive in December 1944.

Plukovník¹ Joachim Peiper² ako veliteľ 1. SS tankového pluku stál na čele útoku 6. armády počas Ardenskej ofenzívy³. Táto nemecká ofenzíva v decembri 1944 Spojencov jednoznačne prekvapila. Ak by bola úspešná, mohla mať katastrofálne následky pre spojenecké vojská. Po vojne sa preto viedli viaceré vyšetrovacie rozhovory s nemeckými dôstojníkmi zodpovednými za jej plánovanie a realizáciu.⁴ Taktiež s plukovníkom Peiperom

1 Joachim Peiper bol v čase výsluchu v hodnosti SS-Standartenführer, čo zodpovedá armádnej hodnosti plukovníka. V čase Ardenskej ofenzívy mal hodnosť SS-Obersturmbannführer, ktorá zodpovedá armádnej hodnosti podplukovníka.

2 Narodil sa 30. januára 1915 v Berlíne, 13. júla 1976 bol v Traves za dodnes neobjasnených okolností zavraždený. Pozri: REYNOLDS, M.: *Dáblův pobočník*. Plzeň : Mustang, 1997; WHITING, Ch.: *Jochen Peiper, Hitlerův muž*. Brno : Jota, 2002.

3 Známa je aj ako Bitka o Ardeny, Bitka o výbežok (Battle of the Bulge), alebo Operácia Stráž na Rýne (Unternehmen: Wacht am Rhein). K tejto problematike pozri: WHITING, Ch.: *Ardeny, tajná válka*. Brno : Jota, 2002; BROŽ, I. : Vtedy v Ardenách. In: *Historická revue*, roč. XV, 2004, č. 10, s. 3-5; zo zahraničných publikácií pozri napr.: ARNOLD, J. A.: *Ardennes 1944*. London : Osprey, 1997; PALLUD, J. P.: *Battle of the Bulge, Then and now*. New Harlow : Battle of Britain International Ltd., 1984.

4 Rozhovory sa viedli napríklad s veliteľom 6. tankovej armády Josefom Dietrichom, s náčelníkom štábu OB WEST Siegfriedom Westphalom, veliteľom 150. obrnenej brigády Ottom Skorzenym a inými.

rom bol vedený rozhovor rozoberajúci nasadenie 1. SS tankového pluku, ako i celej 1. SS tankovej divízie.

O pár týždňov po prvom rozhovore sa uskutočnil aj druhý rozhovor, v ktorom, na rozdiel od toho predchádzajúceho, odpovedá plukovník Peiper na sériu špecifických otázok.⁵

x x x

Prezentovaný dokument zo série ETHINT⁶ som objavil pri štúdiu materiálov o Ardenskej ofenzíve vo vojenskom archíve vo Freiburgu. Je to kópia záznamu druhého rozhovoru Joachima Peipera s americkým vyšetrovateľom, v anglickom jazyku. Dokument ma zaujal tým, že sa zaoberá výhradne technickými a taktickými detailmi plánovania a postupu jednotiek, ktoré sa operácie zúčastnili.

Dokument je preložený tak, aby sa čo najviac zachovala pôvodná výpovedná hodnota a štruktúra jazyka. V texte sa objavuje veľa skratiek. Tieto skratky som uviedol do poznámok tak ako ich uvádza pôvodný text aj s vysvetlením. Poznámky vyšetrovateľa, ako aj historického editora americkej armády, sú zachované v texte.

Kópia strojového prepisu tohto rozhovoru sa nachádza ako dokument ETHINT – 11, pod signatúrou ZA 1 / 271 vo vojenskom archíve vo Freiburgu v Nemecku (Das Bundesarchiv-Militärarchiv (BArch-MA) in Freiburg im Breisgau).

ETHINT 11 – (ML-752)

18. september 1945

Rozhovor s plukovníkom Joachimom Peiperom

1. SS tankový pluk⁷
(16. – 19. december 1944)

EUCOM : HD : OHGB⁸

Kópia 2

Historická divízia

Sekcia armády
Špeciálny personál, Armáda USA
Washington 25, D.C.⁹

12. júl 1949

5 Táto séria špecifických otázok však môže menej informovaného čitateľa zmiasť, pretože sa niekedy zdá, že ani samotní vyšetrovatelia nevedia, na čo sa vlastne pýtajú a prečo.

6 The European Theater Historical Interrogations, skratka pre Historické výsluchy vo vzťahu k európskemu boju. Séria ETHINT obsahuje dokumenty zo spravodajských výsluchov rôznych nemeckých dôstojníkov.

7 1. SS Pz. Regt. – 1. SS Panzer Regiment; Američania používali na označenie nemeckých tankových útvarov nemecký termín „panzer“, čo znamená tankový, ale aj obrnený.

8 Skratka pre The U.S. European Command: Historical Division: a pravdepodobne Operation Headquarters Great Britain; teda Americké veliteľstvo pre Európu: Historická Divízia: a pravdepodobne Operačné veliteľstvo Veľká Británia.

9 Pečiatka.

Poznámka k : ETHINT 11

od: Kenneth W. Hechler
major, pechota (záloha)

Po mojom rozhovore s Peiperom zo 7. septembra 1945 (pozri ETHINT 10), členovia Ardenskej sekcie Historickej sekcie pre európske bojisko navrhli doplňujúce a objasňujúce otázky pre plukovníka Peipera. Tieto otázky som prepracoval, doplnil o moje vlastné a potom som informoval poručíka Tobina ohľadom umiestnenia plukovníka Peipera a môjho predchádzajúceho rozhovoru s ním. V tom čase bol plukovník Peiper presunutý z vyšetrovacieho centra 3. armády vo Freising v Nemecku do Oberursel v Nemecku. Pretože rozhovor bol vedený za asistencie tlmočníka a poznámky na odpovede plukovníka Peipera sa robili v angličtine, záznam v nemčine, ktorý by bol robený v čase rozhovoru, neexistuje.

Pre poznámky o plukovníkovi Peiperovi, pozri anotáciu k dokumentu ETHINT 10, ktoré platia aj na ETHINT 11.

(Väčšina vyššie zmienených informácií, bez ohľadu na samotný rozhovor, bola získaná z priameho zdroja.)

-i-

ETHINT 11 – (ML – 752)

Názov : 1. SS tankový pluk (16. – 19. december 1944)
Zdroj : plukovník (W-SS)¹⁰ Peiper, Joachim
Pozícia : veliteľ, 1. SS tankový pluk, 1. SS tanková divízia¹¹
Dátum : 18. september 1945
Miesto : USFET Stredisko vojenskej spravodajskej služby
Vyšetrovateľ : nadporučík Samuel J. Tobin
Okolnosti : Tento rozhovor bol vedený s cieľom získania odpovedí na špecifické otázky od majora Kennetha W. Hechlera a iných členov Ardenskej sekcie; preto nie sú nasledujúce informácie chronologické, ale sú sériou odpovedí na určené otázky.

-ii-

Predslov

Tento rozhovor je jedným zo série rozhovorov vykonaných Historickou sekciou, ETOUSA¹², a jej nasledovníkmi. Žiaľ, k dispozícii je len strojom písaný záznam v angličtine. Nie je známe, či bol počas rozhovoru urobený záznam v nemčine, alebo či bol vôbec urobený, z tohto dôvodu nemôže byť preverená presnosť prekladu. Taktiež nie je možné úplne zaručiť pôvodnosť a celistvosť tejto verzie rozhovoru. Iba očividné chyby v hláskovaní, interpunkcii a gramatike boli opravené. Všetky výroky v zátvorkách, okrem edičných, ktoré sú ale označené, sú nepozmenené.

¹⁰ Waffen-SS.

¹¹ 1. SS Pz. Div. – 1. SS Panzer Division „Leibstandarte SS Adolf Hitler“.

¹² The European Theater of Operations, U. S. Army, Sekcia americkej armády pre európske bojisko.

Robert W. Fye
1st Lt FA¹³
editor-historik
16. január 1948

1. Podľa získaných máp ukazujúcich trasy postupu pre 1. a 12. SS tankovú divíziu¹⁴, druhej zmienenej boli pridelené tri trasy a prvej dve. Najjužnejšia z trás 12. tankovej divízie leží z Losheimu do Losheimergrabenu do Büllingenu do Butgenbachu, atď. Plukovník Peiper uviedol, že trasa jeho pluku viedla z Scheidu do Losheimu do Losheimergrabenu do Hünningenu do Honsfeldu. Z toho sa zdá, že 12. tankovej divízii boli ponechané dve biedne „prienikové“ trasy do oblasti Rocherath cez husto zalesnený terén zo smeru Hollerath a Neuhof. Mapa tiež ukazuje, že severná trasa 1. SS tankovej divízie vychádza z Lanzerath, ale plukovník Peiper tvrdí, že táto trasa bola zvolená až potom, ako sa trasa Losheim-Losheimergraben ukázala ako nepoužiteľná kvôli odporu a zničenému mostu. Môže to plukovník Peiper bližšie vysvetliť? Bola trasa Losheim-Losheimergraben odňatá 12. SS tankovej divízii a pridelená 1. SS tankovej divízii, meniac tak pôvodný plán?

Trasa z Losheimu do Honsfeldu bola určená pre 1. SS tankovú divíziu, avšak Büllingen bol na trase 12. SS tankovej divízie. Vzhľadom na stav cesty západne od Honsfeldu cez Hepscheid do Moderscheidu, plukovník Peiper vybral lepšiu cestu a pokračoval cez Büllingen – Richelsbusch do Moderscheidu. V tom čase 1. SS tanková divízia značne predstihla zložky 12. SS tankovej divízie. Z tohto dôvodu by cesta nebola zaprataná dvomi kolónami, po jednej z každej divízie. Navyše, Peiper vedel, že v meste Büllingen sú veľké sklady benzínu. V meste ukoristili okolo tridsaťtisíc galónov (litrov?) (Poznámka editora: V ETHINT 10, plukovník Peiper hovorí o získaní 200 000 litrov benzínu v Büllingene, alebo o 52 500 gal) benzínu v kanistroch. Boli zasiahnutí priamou delostreleckou palbou z vyvýšeniny a lesov asi dva kilometre severozápadne od mesta. Po doplnení paliva kolóna pokračovala juhozápadne a priblížila sa pôvodne určenej trase postupu. V čase úvodného útoku mali tanky palivo iba približne na 50 míľ jazdy – teda polovicu normálnej dávky, bez akejkoľvek rezervy.

2. Použili zložky 12. SS tankovej divízie trasu Lanzerath, aby dosiahli Büllingen po tom ako sa 1. SS tanková divízia pohla na západ?

Zložky 12. SS tankovej divízie boli zastavené nepriateľským protiútokom severne od Büllingenu a bol znemožnený jej ďalší postup. 12. SS tanková divízia bola neskôr stiahnutá z tejto oblasti a vyslaná, aby postupovala po trase prieniku 1. SS tankovej divízie. Ako si Peiper spomína, 12. SS tanková divízia neprešla cez Büllingen. Namiesto toho sa obrátila a presunula sa po trase postupu 1. SS tankovej divízie do Honsfeldu. (Poznámka od nadporučíka George M. Tuttle: 12. SS tanková divízia nevstúpila do Büllingenu zo smeru od Rocherathu, ale pohla sa z Lanzerathu – Honsfeldu do Büllingenu.)

3. Snažil sa 1. SS tankový pluk pohnúť smerom z Büllingenu do Butgenbachu? Ak nebol vykonaný žiaden ozbrojený prieskum, boli vyslané prieskumné zložky z Büllingenu smerom na Butgenbach? Smerom na Wirtzfeld?

13 Pravdepodobne nadporučík poľného delostrelectva.

14 12. SS Pz. Div. – 12. SS Panzer Division „Hitlerjugend“.

Žiaden prieskum nebol vyslaný na Butgenbach z Büllingenu, pretože narážali (Poznámka editora: 1. SS tankový pluk?) na silný delostrelecký odpor z tohto smeru. Peiperove rozkazy určovali preniknúť tak ďaleko, ako to len bude možné a tento prienik využiť. Z tohto dôvodu sa nepokúšal zlikvidovať odpor na svojich krídlach, keďže očakával, že príde 12. SS tanková divízia a bude kryť jeho severné krídlo. Peiper stratil jeden tank Korunný¹⁵ Tiger (Poznámka editora: Kráľovský¹⁶ Tiger) západne od Büllingenu.¹⁷

4. Bola časť 3. výsadbkovej divízie ponechaná, aby držala front medzi Waimesom a Butgenbachom? Nasledovala bezprostredne 1. SS tankovú divíziu? (Vie sa, že malé skupiny 3. výsadbkovej divízie boli s 1. SS tankovým zborom.) Kde bol zvyšok 3. výsadbkovej divízie?

3. výsadbková divízia zodpovedala za udržanie severného krídla za postupujúcimi obrbnými kolónami. 10. výsadbkový pluk (Poznámka editora: 5., 8. a 9. výsadbkový pluk boli súčasťou 3. výsadbkovej divízie. Táto divízia bola zapojená do Ardenskej ofenzívy, avšak 4. výsadbková divízia, ku ktorej bol 10. výsadbkový pluk pridelený, nebola. Preto pluk, o ktorý sa jedná, musel byť jedným z plukov 3. výsadbkovej divízie.) K 3. výsadbkovej divízie bol pripojený, aby nasledoval 1. SS tankový pluk. Zvyšok divízie sa presunul na sever po tom, ako tanky prešli na západ a držal líniu väčšinou medzi Butgenbachom a Waimesom. 3. výsadbková divízia bola zničená v predchádzajúcich bojoch v Normandii a v čase útoku v Ardenách pozostávala z veľkej časti personálu letectva, teda bývalých členov leteckých posádok alebo pozemného personálu. (Poznámka editora: Výsadbkári v nemeckej armáde boli časťou Luftwaffe; a preto väčšina personálu nemala vhodný pechotný výcvik.) Veliaci dôstojníci 10. výsadbkového pluku bol plukovník štábu Luftwaffe a mal malé, ak vôbec nejaké, skúsenosti s pozemným bojom. Plukovník Peiper bol v tej dobe podplukovníkom a bol viac-menej hodnotne nižší.¹⁸ Výsledok bol, že obrbná kolóna nemala dostatočne efektívnu podporu pechoty. Avšak jeden prápor pechoty pôsobil v úzkej spolupráci s tankmi pri dobýjaní Honsfeldu a zložky až do veľkosti posilnenej roty stále podporovali tanky, keď Peiperove jednotky dosiahli Stavelot.¹⁹ Zvyšok 3. výsadbkovej divízie sa pohol, aby udržal líniu na severnom krídle, ako bolo už povedané.

5. Pokúsili ste sa vrátiť späť na cestu Losheim – Losheimgraben po opustení Lanzerathu smerom na sever v noci zo 16. na 17. decembra 1944? Ak by bolo možné prekonať železnicu a ísť do Losheimgrabenu, značne by to sťažilo, ak nie úplne vylúčilo plány na stiahnutie zložiek 99. pešej divízie (americkej). (Vie sa, že toto nebola úloha 1. SS tankovej divízie.) Bolo Vám v tom čase toto známe? Ovplyvnila táto možnosť, ak si jej bol vedomý, plány plukovníka Peipera?

15 Royal.

16 King.

17 Tento tank musel byť vyradený minou, alebo mechanickou poruchou (Peiper sám priznáva, že stratil viacero tankov kvôli problémom s motorom, prevodovkou alebo chladením), keďže tanky Tiger II, išli až na samom konci Peiperovej kolóny, pretože sa obával, že ak by bol takýto tank vyradený z boja alebo pokazený, bolo by ho veľmi náročné odtrhnúť alebo obísť.

18 V predchádzajúcom rozhovore – ETHINT 10 – Peiper hovorí, že sa veľmi rozčúľil a rozkázal výsadbkovému pluku, aby mu dali jeden prápor a on povedie prielom.

19 Tiger s číslom 222, veliteľom ktorého bol SS-Oberscharführer Kurt Sowa, je viackrát vyfotografovaný a nafilmovaný ako viez skupinu výsadbkárov. Tento tank zostal, s podporou výsadbkárov stáť pred mostom v meste Stavelot. Výsadbkári sa zúčastnili aj útoku na Stoumont, kde podporovali na krídle útok tankov a mechanizovanej pechoty.

Peiper si bol vedomý, že mohol odrezat' prápor, približne 1 000 mužov, 99. pešej divízie (americkej) v lesoch východne od Lanzerathu. Neurobil tak preto, že jeho hlavnou úlohou bolo využiť prielom a získať benzín. Preto sa Peiper neodklonil z trasy svojho postupu.

6. Počas presunu na západ, vstúpili zložky 1. SS tankovej divízie, prieskumné alebo iné, do Faymonville alebo Waimesu? Aké informácie mal v tom čase plukovník Peiper o svojom severnom krídle?

Do Faymonville alebo Waimesu nebol poslaný prieskum, pretože zo severného krídla nebol hlásený žiaden odpor a Peiper, ktorý nemal kontakt s 12. SS tankovou divíziou, veril, že jeho severné krídlo bude kryté 12. SS tankovou divíziou. Navyše, nedostatok benzínu nedovoľoval neodôvodnený prieskum.

7. Vie si plukovník Peiper spomenúť, aké zložky mali trikrát zastaviť prápor 3. výsadkovej divízie v pokuse útočiť z Lanzerathu smerom na Honsfeld 16. decembra 1944? (Poznámka: Iba zložky 3. práporu, 394. pešieho pluku (amerického) boli severne od Lanzerathu a keďže boli v predpokladane bezpečnej záložnej pozícii, nemohli obsadiť dobre organizované pozície; Honsfeld bol používaný 99. pešou divíziou (americou) ako oddychové stredisko.) Kto ich (3. výsadkový pluk) zastavil?

Plukovník Peiper povedal, že výsadkový pluk podporujúci jeho jednotku bol odrazený trikrát zložkami 99. pešej divízie (americkej), podľa jeho názoru v sile práporu. Podľa jeho názoru bol útok neúspešný pre nedostatok skúseností a pechotného výcviku veliaceho dôstojníka tohto pluku a väčšiny jeho mužov, ako už spomenul v odpovedi na jednu z predchádzajúcich otázok. Tanky plukovníka Peipera sa nestretli so žiadnym odporom, keď prechádzali cez pozície 10. výsadkového pluku do útoku.

8. Aký spôsob bol použitý na presun nemeckej obrnenej kolóny z Lanzerathu v noci zo 16. na 17. decembra 1944? Boli vozidlá vedené do Honsfeldu vojakom nesúcim baterku? (Poznámka: táto noc bola obzvlášť tmavá, podľa rozhovoru s jedným z obrancov Honsfeldu, ktorý tiež tvrdí, že nemecké tanky vstúpili do mesta takýmto spôsobom pred tým, ako sa začala strelba od iných obrancov umiestnených mimo mesta a ceste z Lanzerathu.) Akým spôsobom bol vedený nočný presun z Lanzerathu do Honsfeldu?

Plukovník Peiper vyrazil z Lanzerathu okolo 24.00 hod v noci 16. decembra 1944 a išiel cez les smerom na Honsfeld, bez toho, aby narazil na nejaký odpor. Približne jeden prápor výsadkárov zabezpečoval ochranu krídiel na oboch stranách cesty počas presunu tankov lesom. Počas presunu dopadali granáty rušivej delostreleckej paľby do lesa, avšak bez akéhokoľvek účinku. Delostrelecká paľba sa priblížila, keď sa tanky vynorili z lesa smerom na Honsfeld. Už bolo denné svetlo, okolo 05.00 hod alebo 06.00 hod, keď kolóna dosiahla Honsfeld. Obrancovia mesta boli útokom totálne prevapení. Presun bol vykonaný za normálnych podmienok zatemnenia so sprievodcom vedúcim každý tank držiak bielu vreckovku pre identifikáciu a pechotou chrániacou tanky po oboch stranách pred napadnutím z krídla. Presun bol vykonaný bez útokov, okrem sporadickej delostreleckej paľby, ktorá nebola účinná.

9. Plukovník Peiper hovorí iba o jednej trase použitej 1. SS tankovou divíziou, tou, ktorou

išiel aj z Lanzerathu do Stavelotu. Veríme, že sú dôkazy, z ktorých sa dá vyvodiť, že táto divízia si naplánovala a použila ešte ďalšiu trasu, tú, ktorá má začiatok v okolí Keowinkel a ktorej trasa postupu vedie cez Wereth, Happenbach, Mirfeld, Ambleve, Diedenberg, Born, Recht a Trois Ponts. Súhlasí plukovník Peiper, že časť 1. SS tankovej divízie použila túto trasu? Ak nie, vie poskytnúť nejaké vysvetlenie pre prítomnosť tankov²⁰ pozdĺž tejto trasy postupu?

Táto spomenutá trasa: Wereth – Happenbach – Mirfeld – Ambleve – Diedenberg – Born – Recht a Trois Ponts bola zabraná inými zložkami, ktoré zahrňovali pechotný pluk 1. SS tankovej divízie²¹ a prápor útočných diel. Ďalšie pešie zložky divízie nasledovali po tejto trase, aby sa predišlo preťaženiu hlavnej trasy postupu. Južná skupina sa stretla so značným odporom a stratila pri tom osem alebo deväť útočných diel, avšak zničila 30 amerických tankov. Táto skupina mala prípadne posilniť plukovníka Peipera, ale bola zastavená a nikdy s ním nenadviazala kontakt.²²

10. Plukovník Peiper spomenul taktiež, že 2. tanková divízia bola na jeho južnom krídle. Je známe, že táto divízia bola v južnej časti Prvej (Poznámka editora: americkej) armádnej zóny a že prekročila rieku Our v Dashburg, čo bolo východne do Clerf a 40 km južne od Malmedy. Kto bol na krídle plukovníka Peipera?

V Trois Ponts bol plukovník Peiper ďaleko vpredu a nemal nikoho na žiadnom krídle. Nemal spojenie s vlastnou divíziou a kvôli technickým problémom s rádiostanicou a terénu nemohol komunikovať ani so všetkými zložkami jeho vlastnej kolóny, ktorá bola rozťahnutá až na 25 km.

11. Čo bolo známe o skladoch pohonných hmôt južne od Spa a existoval zámer presunu smerom na sever zo Stoumontu za účelom získania týchto skladov? (Plukovník Peiper poprel, že jeho muži išli smerom k týmto skladom, ale malé kolóny išli údolím a po ceste hrebeňom z La Gleize smerom k týmto skladom a jedna skupina vlastne narazila na južný okraj skladu.)²³

Pred začiatkom ofenzívy dostal Peiper mapu s vyznačenými americkými veliteľstvami a skladmi, o ktorých sa vedelo. Vedel o palive v sklade pri Spa a tiež o benzíne v Büllingene. Nevedel o prítomnosti ďalšieho skladu južne od Francorchampsu.

12. Prečo nebol vyslaný prieskum skupinou plukovníka Peipera do Malmedy? Obyčajne nebol prieskum vysielaný na krídla, napriek tomu, že mesto nebolo v operačnej zóne 1. SS tankovej divízie?²⁴

20 Nie tankov, ale útočných diel a stíhačov tankov.

21 Ide o Kampfgruppe Hansen, zloženú z pluku granátnikov a stíhačov tankov. Vo výzbroji mala samohybné delá a stíhače tankov, nie však tanky. Ďalšia jednotka, ktorá touto trasou išla a neskôr sa z nej odklonila, bola Kampfgruppe Knittel, zložená z prieskumného práporu, vyzbrojeného polopásovými transportérmi a obrbnými prieskumnými vozidlami Puma.

22 Obidve skupiny, Kampfgruppe Hansen aj Knittel sa k Peiperovi dostali, prieskumné jednotky z Kampfgruppe Knittel dokonca prekročili rieku Amblève a spojili sa s Peiperom v La Gleize a zúčastnili sa bojov ako „blokovácia skupina Mlyn“ a aj boju o Stavelot. Jednotky z Kampfgruppe Hansen sa dostali na breh rieky Amblève, no nedokázali ju prekročiť.

23 Peiper vyslal na prieskum iba polopásové vozidlá, a tie sa po stretnutí s americkým odporom otočili a stiahli.

24 Táto otázka si v samej podstate odporuje, je dôkazom snahy na niečo sa opýtať. Zle sformulované otázky

Keď sa plukovník Peiper priblížil k Stavelotu, dochádzal mu benzín. Táto skutočnosť, ako i fakt, že 12. SS tanková divízia sa mala pohybovať na severnom krídle a tiež, že zo severu nebol hlásený žiaden odpor, robili prieskum nepotrebným. Silný odpor z miest Ligneuville a Stavelot boli hlavným cieľom Peiperovej pozornosti. Neskôr v Stoumonte boli už tanky prakticky bez benzínu.

13. Uvedte viac detailov o kolóne, ktorá prekročila juh rieky L'Ambleve a smerovala na Werbomont, obzvlášť po zničení mosta v Habimonte, veľkosti jednotky južne od rieky a aké alternatívne trasy boli vybrané na prekročenie rieky Lienne.

Most cez rieku Ambleve bol zničený tesne pred vedúcim tankom. Prieskum bol vyslaný aj južne aj severne od tohto miesta. Boli nájdené malé mosty, žiaľ, boli hlásené ako príliš malé na 72-tonové tanky Kráľovský Tiger. Veľkosť jednotky bola jedna prieskumná rota, podporovaná viacerými útočnými delami. Taká istá jednotka bola vyslaná, aby prekročila rieku Lienne. Našla most, ktorý bol príliš úzky pre ťažké tanky, avšak prekročila ho s polopásovými vozidlami a vošla do mýnového poľa v oblasti západne od Chevron. Táto jednotka sa tiež stretla so silným odporom pechoty a bola zničená. Vrátilo sa iba zopár mužov. Presná trasa prieskumu nebola Peiperovi známa, keďže dostal negatívne informácie od veliteľa tejto jednotky.

14. Prečo vôbec sa Vaša kolóna pokúšala pokračovať severozápadne zo Stoumontu, cestou hore údolím smerom na Aywaille, keď to bola taká očividne úzka cesta so strmými úbočiami, čo znamenalo, že aj zopár tankov Vás mohlo zastaviť, ak by boli postavené na správnych bodoch?

Severozápadná trasa zo Stoumontu do Aywaille bola jednoducho vybraná preto, že to bola najkratšia trasa. Nedostatok benzínu nedovoľoval výber žiadnej alternatívnej trasy. Hoci terén nebol vhodný pre tanky, nedostatok paliva nedovoľoval žiadne iné možnosti. Navyše, Peiper chcel získať most v Aywaille, ktorý bol jedným z jeho hlavných cieľov v pôvodnom pláne.

amerických vyšetrovateľov svedčia o ich nedostatočnej znalosti problematiky a oblasti bojov.